

лавровъ вѣнецъ отъ злато, цѣлъ той е облѣченъ съ дълга скжпоценна риза и съ мантия. Наоколо приближени и войници водятъ бойната му колесница, която е желѣзна съ две колелета и съ едно седалище за господаря, а друго за неговия слуга. Тя е впрегната въ хубаво отгледани дребни, но силни и пѣргави коне, разкошно оседлани и съ златни юзди. Цѣлото въоръжение на покойника е тукъ: широката му и прикривена сабя, съ златната дрѣжка, украсена съ скжпоценни камѣни, дългото му и позлатено копче, разкошниятъ му лѣкъ и кожената торба за стрелитѣ. Тукъ сж и богато оседланитѣ му коне, съ които той е тичалъ на ловъ за глигани, вълци, мечки, сжщо и за лѣвовѣ, които още се срѣщали тогава на югъ отъ Родопитѣ. Съ тѣзи коне той е вземалъ живо участие и въ боеветѣ, които сж изпѣлвали по-голѣмата частъ отъ годинитѣ на неговото царуване. Край покойника сж и многобройнитѣ му жени, 20, 30 и повече. Тѣ сж облѣчени въ скжпоценни гжсто надиплени рокли, съ хубави кжси и красиво надиплени рубашки, препасани съ коланъ и сж наметнати съ дълга мантия. На едни главата е покрита съ тази мантия, а на други се вижда бухналата имъ, наждрена и прѣсната или пѣкъ навита и забодена съ скжпоценни игли разкошна коса. Множество жертвени животни—овни съ позлатени рогове, бикове, препа-

сани съ широкъ жертвенъ коланъ свини, добре угоени, кози и други, вървятъ смирено следъ процесията на голѣмото множество, което е облѣчено най-разновидно. Едни сж си пристегнали челото съ хубавъ платненъ коланъ, по лицето и по тѣлото сж си наръзали разни фигури и сж ги напѣстрили разноцвѣтно. Тѣ сж въ дълги ризи, наметнати сж съ мантии и сж обути въ кожени обувки, които стигатъ на глезенитѣ имъ. Често на главата имъ се вижда висока шапка отъ бухнала лисича кожа. Това сж първенцитѣ между тракитѣ, аристокрацията, която окржжавала царя и имали голѣми чифлици. Мнозинството отъ народа вървѣло гололаво, защото рѣдко носи шапки, обуто е съ царвули и съ дълги надъ колѣнетѣ навои или пѣкъ е въ дълги тѣсни гащи; мнозина иматъ на гърба си тежка аба, тъкана или на кече и опѣстрена съ разни гайтани. Децата, боси и гологлави, съ кжси рубашки, запасани съ коланъ, тичатъ и шумятъ около процесията.

Всички сж вече край мѣстото на могилата. Тамъ наблизу е накладенъ голѣмъ жервенъ огънь. Жрецитѣ се нареждатъ около огъня и при жертвени пѣсни оставятъ върху него тѣлото на покойника. Праха на мъртвеца следъ това събиратъ въ голѣма сждина, като я поставятъ въ гроба, но съ дъното нагоре; дъното е пробито и върху дупката